

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 106/26

Luxemburg 16. júla 2026

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-196/24 | [Aucrinde]¹

Súd členského štátu nemôže odmietnuť vybaviť žiadosť o vykonanie dôkazu, ktorú mu predložil súd iného členského štátu a ktorou sa žiada o exhumáciu tela údajného rodiča s cieľom stanoviť rodičovský vzťah, len z toho dôvodu, že to zakazuje jeho vnútroštátne hmotné právo

V rámci sporu týkajúceho sa určenia rodičovského vzťahu, ktorý začal v Taliansku, taliansky súd požiadal francúzsky súd o vykonanie exhumácie tela údajného otca navrhovateľa s cieľom vykonať genetickú expertízu *post mortem*. Súdny dvor konštatoval, že nariadenie Únie o cezhraničnom vykonávaní dôkazov² neumožňuje francúzskemu súdu odmietnuť vybaviť túto žiadosť z dôvodu, že jeho vnútroštátne hmotné právo zakazuje, s výnimkou výslovného súhlasu dotknutej osoby udeleného za jej života, genetickú identifikáciu *post mortem* v občianskoprávnom spore. Dôvody na odmietnutie vybavenia uvedené v tomto nariadení sú taxatívne. Keďže medzi nimi nie je uvedená existencia takéhoto vnútroštátneho hmotného práva, zákaz stanovený francúzskym právom nemožno v danom prípade uplatniť na odmietnutie vykonania požadovaného dôkazu.

Istá osoba iniciovala konanie na talianskom súde s cieľom dosiahnuť určenie svojho príbuzenského vzťahu k svojmu údajnému otcovi, ktorého telo je pochované vo Francúzsku. S cieľom vykonať genetickú expertízu *post mortem* taliansky súd požiadal príslušný francúzsky súd v súlade s nariadením o cezhraničnom vykonávaní dôkazov, aby vykonal exhumáciu tela údajného otca a odobranie vzorky DNA.

Francúzske právo však zakazuje takúto genetickú identifikáciu *post mortem* na účely konania o určení rodičovstva, s výnimkou prípadu, ak na to dotknutá osoba počas svojho života výslovne udelila súhlas. Francúzsky súd sa pýtal Súdneho dvora, či toto pravidlo vnútroštátneho hmotného práva môže odôvodniť odmietnutie vykonania požadovaného dôkazu.

Súdny dvor odpovedal, že nariadenie o cezhraničnom vykonávaní dôkazov neumožňuje dožiadanému súdu odmietnuť vybaviť žiadosť o vykonanie dôkazu spočívajúceho v odobratí genetickej vzorky vykonanom po exhumácii tela údajného rodiča, z dôvodu, že pravidlo vnútroštátneho hmotného práva zakazuje získanie takéhoto dôkazu.

Toto nariadenie sa prísne obmedzuje na procesné aspekty získavania dôkazov v súdnych konaniach s cezhraničným dosahom. Rozhodnutie o nariadení vykonania dokazovania totiž patrí do právomoci súdu, ktorý prejednáva spor v občianskej alebo obchodnej veci, zatiaľ čo dožiadaný súd je zodpovedný za jeho vykonanie v súlade s procesnými predpismi svojho členského štátu.

Okrem toho sú dôvody na odmietnutie vybavenia žiadosti o vykonanie dokazovania uvedené v nariadení taxatívne a musia sa vykladať striktnie. **Dožiadaný súd sa preto nemôže odvolávať na pravidlo svojho vnútroštátneho hmotného práva**, vrátane pravidla založeného na základných zásadách svojho právneho poriadku, aby odmietol vybavenie žiadosti o vykonanie dokazovania.

Napokon jedine dožadujúcemu súdu prináleží overiť, či rozhodnutie o vykonaní dokazovania, ktoré nariaďuje v súdnom konaní, ktoré pred ním prebieha, je v súlade so základnými právami zaručenými Chartou základných práv Európskej únie

(ďalej len „Charta“).

V danom prípade, pokiaľ ide o otázky francúzskeho súdu týkajúce sa rešpektovania práva na ľudskú dôstojnosť zakotveného v článku 1 Charty, nič v spise nenaznačuje, že by taliansky súd pri zvažovaní protichodných záujmov v tejto veci toto právo riadne nezohľadnil. Okrem toho v tomto prípade nie je možné identifikovať žiadne systémové riziko porušovania základných práv pred talianskymi súdmi. Preto nie je odôvodnené, aby francúzsky súd overoval, či taliansky súd skutočne rešpektoval základné práva zaručené Chartou, s cieľom odchýliť sa od zásady vzájomnej dôvery a na tomto základe odmietol vybaviť žiadosť o vykonanie dokazovania.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdneho dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

² [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2020/1783](#) z 25. novembra 2020 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (vykonávanie dôkazov).